

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1059/04
29.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "К" ДОО, чији је пуномоћник С., адвокат, против туженог Министарства финансија и економије Републике Србије-Управа царина, ради поништаја решења 01/1 број УП-1571/03 од 5.2.2004. године, у предмету царинском, у нејавној седници већа одржаној 29.6.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Нови Сад број У/1-4475/03 од 5.12.2003. године којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца за измену података у јединственој царинској исправи Ј1 број 523 од 17.10.2003. године, Царинске Испоставе Железничка станица ... као и повраћај више плаћених увозних дажбина за робу оцарињену по наведеној јединственој царинској исправи.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост решења туженог због тога што чињенично стање није правилно утврђено и због тога што није правилно примењено материјално право. Навео је да је у јединственој царинској исправи (ЈЦИ), као земља отпреме - извоза, уписана ..., али да није тачно да уверење о пореклу робе ЕУР1 број А19161350 гласи на примаоца у ... већ да се роба упућује у ... што није исто, да је у уверењу наведено да се исто користи између ... и Балкана, да је ... пореклом из ... што је наведено и у ЈЦИ-и, да је било услова да се изврши исправка у ЈЦИ да је земља извоза ... а не ... и да се потом изврши повраћај дела плаћених дажбина, да одлуком о висини посебних дажбина при увозу пољопривредних и прехранбених производа није прописано да је плаћање дажбине по нижој стопи - стопи од 10,00 динара по ..., условљено постојањем уверења о пореклу робе за конкретну пошиљку и уз испуњење услова директног транспорта те пошиљке, да је Европска Унија свој однос према нашој земљи и питања примене преференцијалних царинских стопа за увоз робе из СРЈ, регулисала Уредбама да се исте односе на увоз робе из СР Југославије али не и обратно, да су одредбе у погледу директног транспорта унете и у домаћи пропис односно у члан 16. Уредбе о издавању уверења и оверавању исправа које прате робу при извозу или увозу, којом је регулисан појам директног превоза, као услова за коришћење царинских повластица на производе домаћег порекла приликом увоза у Европску Унију, да се у конкретном случају ради о пошиљци из Европске Уније - ... која је као недељива пошиљка пристигла бродом у ... где је извршено привремено ускладиштење и претовар у друго превозно средство, све под царинским надзором о чему тужилац има потврду Царинарнице ..., да је тачно да се уверење о пореклу робе-ЕУР.1, односи на већу количину ..., али је обичајно и правно правилно да је у већем садржано и мање и да се тужена не понаша на исти начин у идентичним правним ситуацијама обзиром да тужилац поседује документацију да је у другом случају, на основу идентичне документације, обрачуната и наплаћена дажбина по нижој стопи. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије. Навео је да је плаћање посебне дажбине при увозу ... пореклом из земаља Европске уније и ... у износу од 10 динара по килограму, условљено постојањем уверења о пореклу робе-ЕУР.1 за конкретну пошиљку уз испуњење и услова директног транспорта те пошиљке од земаља Европске Уније и ... примаоцу у Републици Србији, да није од посебног утицаја што је роба у ... била по царинским надзором јер не представља једну недељиву пошиљку и да тужени није прихватио доказ о директном транспорту робе због тога што је у ... из ... допремљена већа количина ... а да је од наведене пошиљке у воз товарен и упућен тужиоцу само један део робе и да из тога произилази да тај део робе не представља једну недељиву пошиљку према Уредбама на коју се тужилац позвао.

По разматрању списка спора, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, суд је нашао:

Тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произилази да је на име тужиоца по јединственој Царинској Исправи (ЈЦИ) Ј1 број ... од ... године, царинска испостава Железничка станица ..., увозно оцарињено нето 50.000 кг (брuto 50.160 кг) ..., у вредности од 11.850,00 ЕУР-а који је сврстан у тарифни став 1701 00 00 20 90 Царинског Тарифа, стим што је са предметом робу поред царинских дажбина

став 1/01.99 00 20 00 царинске тарифе, стим што је за предметну робу поред царинских дажбина, обрачуната и плаћена и посебна дажбина на увоз пољопривредних и прехранбених производа у износу од 18 динара по килограму, укупно 900.000,00 динара, да је у ЈЦИ-и наведено да је земља отпреме-извоза ... а земља порекла ..., да је тужилац ... године, поднео захтев за повраћај износа од 400.000,00 динара на име више обрачунате и плаћене посебне дажбине на увоз пољопривредних и прехранбених производа, да се уверење о пореклу робе ЕУР.1 број ... односи на већу количину ... од количине наведене у ЈЦИ-и, да је ..., произвођача из ..., упућен на примаоца робе - ... ДОО, ... и да се потврда о изравној пошилици Царинарнице ... од ... године односи на количину од ... кг ..., бруто.

Одлуком о висини посебних дажбина при увозу пољопривредних и прехранбених производа ("Службени гласник РС" бр. 45/03, 56/03, сада и ...23/05) прописано је, између осталог, да се на увоз ..., плаћа посебна дажбина по јединици производа (у време конкретног увоза износила је 18 динара по килограму). Такође, у време конкретног увоза било је прописано, одредбом члана 1а) Одлуке, да се, изузетно, при увозу наведене робе пореклом из земаља чланица Европске Уније, посебна дажбина плаћа у мањем износу (у време конкретног увоза износила је од 10 динара по килограму), уз прилагање уверења о пореклу робе. Одредбом члана 3. наведене Одлуке прописано је да се посебна дажбина при увозу пољопривредних и прехранбених производа наплаћује приликом царинења робе, по прописима који важе за наплаћивање царине.

Чланом 1. тачка 6. Уредбе о издавању уверења и оверавању исправа које прате робу при извозу или увозу ("Службени гласник РС" број 77/03), прописано је да су уверења која прате робу при извозу или увозу и уверење о директној пошилици-уверење да је роба прошла преко царинског подручја РС (Царинско подручје) и да је била под царинским надзором. Према одредби члана 38. став 2. наведене Уредбе, директном пошилком сматра се превоз робе преко царинског подручја (транспорта) са претоваром или привременим ускладиштењем, односно без претовара или привременог ускладиштења, ако је роба била под царинским надзором и ако није стављена у промет. Ставом 3. истог члана прописано је да се са таквом робом не могу вршити друге манипулације осим истовара и утовара, дељења робе на мање количине или друге радње које су потребне да се роба сачува од квара или оштећења. У наведеном смислу су и одредбе члана 16. у вези члана 15. Уредбе које се односе на уверење о домаћем пореклу робе ЕУР.1. Према одредби члана 16. став 1. тачка 2. наведене Уредбе, директан превоз из тачке 1. члана 15. ове Уредбе постоји кад се производи који представљају недељиву пошилку превозе и преко територије других држава, а не само преко територије Србије или Државе чланица Европске уније, са или без претовара или привременог ускладиштења у тим државама, под условима да су производи били под царинским надзором у држави транзита или складиштења и да нису подвргнути другој радњи осим истовару и поновном утовару или радњи која је била неопходна да би се ти производи сачували у добром стању. Према ставу 2. истог члана, као доказ да су испуњени услови из тачка 2. става 1. овог члана, надлежном Царинском органу на територији Србије или Европске уније подноси се јединствени превозни документ на основу којег је извршен прелаз преко територије државе транзита или потврда коју издаје царински орган државе транзита а која садржи опис производа, датум истовара и поновног утовара производа, односно укрцаја или искрцаја, са назнаком, ако је то потребно, назива ... превозног средства које се користи и потврду о условима под којима је роба остала у држави транзита или документ који може да послужи као доказ.

Наведену Уредбу Влада Републике Србије донела је након доношења Уредбе Комисије Европске заједнице број 1602/00 од 24.6.2000. године о изменама и допунама Уредбе број 2454/93 којом се утврђују одредбе за примену Уредбе Савета број 2913/02 о установљавању Царинског закона Заједнице, које је тужилац навео у тужби а потом и тужени у одговору на тужбу, у којом је у члану 107. предвиђено шта ће се сматрати непосредним превозом и то на начин и под условима како је то, потом, у суштини, регулисано и поменутом Уредбом о издавању уверења и оверавању исправа које прате робу при извозу или увозу.

Обзиром на утврђене чињенице и наведене одредбе материјалног права, правилно је поступио тужени орган када је одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, обзиром да је исто донето без повреде правила поступка, да је чињенично стање правилно утврђено и да је затим, правилно примењено материјално право, јер није било услова за повраћај дела наплаћене посебне дажбине, у смислу члана 136. тада важећег Царинског закона ("Службени лист СРЈ" број 45/92...13/01), а дате разлоге прихватио је и овај суд.

Наиме, смисао изузетка у погледу висине плаћања посебне дажбине према чл. 1а) Одлуке о висини посебних дажбина при увозу пољопривредних и прехранбених производа, је могућност коришћења царинских повластица за робу, у конкретном случају, ..., пореклом из наведених земаља, уз прилагање уверења о пореклу робе-ЕУР-1, за конкретну пошилку али и уз испуњење осталих услова по прописима који важе за наплаћивање царине. Према томе, за коришћење наведене повластице није довољно само да је роба која се увози пореклом из земаља Европске Заједнице, већ да је реч о увозу ... пореклом из земаља чланица Европске Уније, што предпоставља директан увоз ... из земаља чланица Европске Уније. Уколико постоје земље транзита, да би постојао директан превоз потребно је да производи представљају једну недељиву пошилку, о каквој пошилици се не ради у конкретном случају јер је у ... из ... допремљена знатно већа количина ..., а од наведене пошилке је у воз утоварен и упућен тужиоцу само један део од те количине.

Наводи тужбе да је било места позиву на обичајно и правно правилно да је у већем садржано и мање, у конкретном случају нису основани, јер да би производи представљали једну недељиву пошилку у смислу наведених одредби, није дозвољено да буду подвргнути неком другом поступку у земљи транзита, осим

истовару и поновном утовару или неком другом поступку али само оном поступку који је био неопходан да би се сачували у добром стању. При томе, поновни утовар дела укупно истоварене количине ..., ради допреме другом лицу које није наведено као прималац у уверењу о пореклу робе ЕУР.1, не може се сматрати неким другим поступком који је био неопходан да би се ... сачувао у добром стању, већ поступком којим једна, до тада недељива пошилка-...-..., то престаје бити. То што је роба у земљи транзита била под царинским надзором није од утицаја за одлуку у овом предмету, обзиром да је царински надзор један од услова да се сматра да је реч о недељивој пошилци, односно да се може сматрати да је реч о директном превозу.

Такође, из уверења о пореклу робе ЕУР.1, на које се тужилац позвао, произилази да је извозник из ... и да је прималац "Н", ДОО а у потврди о изравној пошилци од ... године, на коју се тужилац, такође позвао, да је ... власништво фирме "Н", што такође не указује на постојање идентитета између производа наведених у овом уверењу и потврди, већ указује на то да су тачни подаци унети у ЈЦИ-и. Ово посебно у ситуацији када тужилац нема уверење о пореклу робе ЕУР.1 на одређену увезену количину ... са именом тужиоца у рубрици примаоца пошилке. Иначе, и тужилац је у захтеву за повраћај дела плаћених дажбина навео да су ... набавили од добављача "Н" представништва у ..., а као страни продавац Фирма "Н" је наведена и у изјави тужиоца број 521/03 од 16.10.2003. године, која се налази у предмету.

Указивање тужиоца на друге поступке није од утицаја на одлуку у овом предмету, како су оцењени и остали наводи тужбе.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 29.6.2005. године, У бр. 1059/04

Председник већа-судија,

Милена Саватић, с.р.

Записничар,

Милан Комленовић, с.р.

За тачност отправка

МН